

Štvrtok 18. mája 2017

Piesne: ES č. 581, 366

Text: Neh 12, 27 – 31. 38 – 43

„Pri posvätení hradieb Jeruzalema... sa zhromaždili príslušníci spevákov, tak z okolia Jeruzalema, ako aj z osád... Obe skupiny vďakuvzdávajúcich sa postavili v dome Božom...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Je zvykom v cirkevných zboroch, že majú aj svoje spevokoly, kde je to možné, a využívajú ich pri slávnostiach. Býva zvykom, že sa konajú aj seniorálne alebo celocirkevné stretnutia spevokolov; vždy sa na to tešíme, lebo sme vtedy účastní krásneho duchovného koncertu. Spevokoly sa využívajú aj pri posviackach cirkevných budov – náš text hovorí o niečom podobnom. Za čias Nehemiáša pri posviacke hradieb Jeruzalema sa tam zhromaždili nielen levíti, ale aj speváci, aby túto slávnosť obohatili svojím spevom. Vieme, že sa hovorí, že kto srdcom spieva, dvakrát sa modlí. Nábožný spev je súčasťou duchovného života každého veriaceho kresťana. Spevom chválime Pána Boha, lebo On je hoden všetkej cti a chvály, i keď ľudia radšej počúvajú a hovoria o ľudskej chvále. Jeden nábožný muž raz povedal: „Nie na ľudskú chválu sa spoliehaj, nie na priazeň pánov a ľudu; kto na tom vankúši chcel líhať, našiel tam len nepokoj a biedu.“ V našom texte sa spomína, že pri posvätení hradieb v Jeruzaleme vykonali radostnú posviacku s ďakovnými piesňami a spevmi. Boli tam ďakovné zbory a sprievody a všetci sa radovali, lebo Boh im spôsobil radosť. Boh je dôvodom radosti aj pre nás. Žijeme pod Jeho ochrannou rukou a s Jeho požehnaním. Keď cisár Jozef II. dovolil evanjelikom stavať kostoly, v jednej dedinke si postavili malý chrám, no boháč z mesta sa im posmieval slovami: „Veď je to skôr maštal' ako chrám!“ Na to mu jeden občan odpovedal: „Pane, či neviete, že náš Spasiteľ sa narodil nie v paláci, ale v maštali? Preto aj my máme radšej maštal' so Spasiteľom, ako vy doma svoj palác, ale bez Spasiteľa.“ Tam, kde Pán Boh prebýva, tam je kus neba. O to viac to platí o cirkevných stavbách, ktoré na tento účel bývajú posvätené. Aj hradby Jeruzalema boli posvätené, a tým sa dalo najavo, že Jeruzalem chce kráčať po ceste Božej. Nech aj naše cesty sprevádza sám Pán Boh a nech sa prizná k našej práci, ktorú konáme v Jeho mene. Nech naše tiché modlitby preniknú až k Jeho ušiam. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Pane, za každú príležitosť chváliť Ťa v kruhu veriacich. Ďakujeme aj za dar spevu, ktorý smieme využívať na Tvoju oslavu, ďakujeme za možnosť prijímať Tvoje dary – ako telesné, tak aj duchovné. Prosíme o dary Ducha aj naďalej a do Tvojej milosti sa porúčame so všetkým, čo máme, i s našimi rodinami a blíznymi. Ty sám nám žehnaj a raz nás prived' do svojho večného domova. Amen.

Mgr. Ondrej Marčok, zborový farár v CZ Kysáč, Slovenská evanjelická a. v. cirkev v Srbsku